

From: 5.1.2.e <5.1.2.e@gmail.com>
Date: Tuesday, April 21, 2026, 5:35 AM
To: griffie@eerstekamer.nl
Subject: Zorgen over proportionaliteit en kinderbelang in het asiel- en integratiebeleid

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e@gmail.com. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Geachte leden van de Eerste Kamer,

Mijn naam is 5.1.2.e 5.1.2.e In 2022 ben ik samen met mijn gezin uit Turkije vertrokken vanwege politieke redenen, waardoor wij genoodzaakt waren onze woon- en leefsituatie abrupt te verlaten.

Mijn echtgenoot en ik zijn beiden opgeleid als onderwijzers. Wij hebben drie schoolgaande kinderen. Sinds onze aankomst in Nederland hebben wij onder zeer moeilijke omstandigheden moeten leven, waaronder een periode van ongeveer 16 maanden in tijdelijke en uiterst beperkte woonomstandigheden. Gedurende deze periode hebben wij ons volledig gericht op het behouden van stabiliteit en hoop voor onze kinderen.

Op dit moment wonen wij zelfstandig en zetten wij als gezin actief stappen richting integratie in de Nederlandse samenleving. Wij leren de taal, passen ons aan de cultuur aan en proberen onze professionele vaardigheden in te zetten om bij te dragen aan de maatschappij. Ik beschik over een masterdiploma in het onderwijs en heb ruime ervaring die ik graag wil inzetten binnen het Nederlandse onderwijssysteem.

De voorgestelde aanscherpingen in het asiel- en integratiebeleid roepen bij mij echter ernstige zorgen op. In het bijzonder maak ik mij zorgen over de impact van verdere verzwaring van procedures en voorwaarden op gezinnen die reeds een langdurig en kwetsbaar traject van onzekerheid en herstart doormaken.

De kernvraag die ik hierbij wil voorleggen is: in hoeverre draagt verdere verzwaring van de situatie van reeds kwetsbare en gemotiveerde gezinnen daadwerkelijk bij aan de doelstellingen van integratie, maatschappelijke stabiliteit en publieke waarde?

Wij zijn geen mensen die zich aan integratie onttrekken. Integendeel, wij doen aantoonbare en voortdurende inspanningen om volwaardig deel te worden van de samenleving waarin wij nu leven.

Extra administratieve en sociale druk kan echter een negatieve invloed hebben op het integratieproces, met name op de emotionele en ontwikkelingsstabiliteit van kinderen, die in deze context bijzonder kwetsbaar zijn.

Niemand verlaat zijn land zonder noodzaak. Wij zijn daartoe gedwongen geweest. Vandaag proberen wij hier een stabiel, constructief en toekomstgericht bestaan op te bouwen.

Daarom verzoek ik u respectvol doch dringend om bij de beoordeling van deze wetgeving expliciet rekening te houden met:

het beginsel van proportionaliteit

het belang van het kind

en de daadwerkelijke bijdragepotentie van geïntegreerde gezinnen

Wij bevinden ons niet in Nederland om een last te zijn, maar om bij te dragen aan de samenleving waarin wij ons opnieuw proberen te vestigen.

Met hoogachting,

5.1.2.e 5.1.2.e